

Igen ett år går till historiens annaler. Tolkis Bollklubbs år **2015** präglades av stabilitet och internationalitet.

Under året spelade föreningens ishockeylag två gånger mot engelska motståndare, ett juniorlag deltog i en turnering i Linköping i Sverige och slutligen gjordes en resa till ungdoms-VM i ishockey. Trots detta är föreningen fortfarande starkt fokuserad på sin grunduppgift – att göra det möjligt att motionera och idrotta nära hemmet och framförallt att ha roligt tillsammans. Att detta alltjämt kan förverkligas med mycket skäliga deltagaravgifter är många frivilligarbetare och sponsorer att tacka.

Föreningen hade igen över **250** medlemmar och deltagarantalet i flera gemensamma evenemang var rekordhöga. Några nya grupper grundades, några slutade, men i stora drag ångade vi på som tidigare. Bland framgångarna kan nämnas de redan traditionsenliga FM-guldmedaljerna i krocket och förstås segern i Korttelifutis. Tolkis inte bara vann turneringen i bägge åldersklasserna, utan hade också flest deltagande lag av alla stadsdelar i Borgå.

Föreningens alla tränare, lagledare och föreningsaktiva jobbar utan lön. I många andra föreningar är det däremot vardag att ha avlönad personal – främst juniortränare, verksamhetsledare och träningschefer. Denna utveckling tillsammans med stegrande tränings- och matchmängder har lett till att kostnaderna skenat iväg inom i synnerhet junioridrott.

Varför jobba gratis när många är villiga att betala för motsvarande tjänster? Min personliga erfarenhet är att det är mycket lärorikt att vara juniorledare. Man lär känna sina barn, sina barns vänner och också sig själv. Samtidigt får man vänner för livet. Låter det här lite för bra? Alltid är det inte en dans på rosor - jobbet är utmanande och tidskrävande samt stundvis både tungt och frustrerande. Men framförallt är jobbet framtidsinriktat – problemen glöms snabbt då följande träning och match står för dörren. Nästa gång får var och en igen en ny chans att lyckas bättre.

I Borgå har det under året diskuterats om användningen av stadens idrottsanläggningar. Det är ingen hemlighet att stadens idrottstjänster på ett förtjänstfullt sätt upprätthåller många idrottsplaner och ett flertal hallar och att hemkommunens föreningar kan använda dessa till mycket rimliga avgifter. De största frågorna gäller utövandet av t.ex. fotboll och issporter året om eller åtminstone att förlänga säsongen ytterligare. Bygg en fotbollshall och bandyhall säger vissa, bygg fler upplysta näridrottsplatser säger andra. Också ToBK har utrett möjligheten att jobba för en konstgräsplan som näridrottsplats i hembyn. Detta jobb fortsätter.

På hösten hade Sportmagasinet ett intressant inslag om det isländska bollsportsundret. Framgångsreceptet är mycket enkelt. Städerna erbjuder motionsmöjligheter nära hem och skolor, vilket gjort att islänningarna rör på sig mycket och mångsidigt. Den ledda greninriktade träningen inleds senare, efter att den motoriska grunden byggts upp. I slutändan är det garanterat både ekonomiskt och ur folkhälsosynvinkel fiffigare att så många som möjligt rör på sig och därmed i längden nå idrottslig framgång. Ett växande midjemått och stillasittande leder inte till önskat resultat.

Vi står på tröskeln till ett jubileumsår. 27 april 2016 har det förflutit **60 år** sedan Tolkis Bollklubb grundades. Detta ska firas med bl.a. en ishockeyturnering och 60's-dans på Dansholmen i augusti. Årets nyårslofte? Vi ska fortsätta springa och skrinna efter bollen tillsammans. Gott nytt motionsår 2016!

Johnny Holmström

Jälleen yksi vuosi siirtyy historian kirjoihin. Tolkis Bollklubbilla oli kansainvälinen ja tasapainoinen vuosi **2015**.

Vuoden aikana seuran jääkiekkoilijat pelasivat kahdesti englantilaisia joukkueita vastaan, yksi juniorijoukkue osallistui turnaukseen Linköpingissä Ruotsissa ja lopuksi tehtiin matka nuorten MM-lätkään. Tästä huolimatta seura on vieläkin vahvasti fokusoitunut perustehtäväänsä ja haluaa mahdollistaa liikuntaa ja urheilua lähellä kotia ja ennen kaikkea pitää hauskaa yhdessä. Kaikki tämä voidaan edelleen toteuttaa erittäin kohtuullisilla osallistumismaksuilla. Siitä kiitos kuuluu kaikille vapaaehtoistyöntekijöille ja sponsoreille.

Seuralla oli taas yli **250** jäsentä ja monessa yhteisessä tapahtumassa osallistujamäärä oli ennätyskorkea. Uusia ryhmiä perustettiin, vanhoja lopetettiin, mutta kokonaisuudessa jatkoimme kuten ennenkin. Menestyksistä voi mainita jo perinteeksi muodostunut SM-kultamitalit krocketissa ja tietysti Korttelifutiksen voitto. Tolkkinen voitti turnauksen molemmissa ikäluokissa ja osallistui suurimmalla joukkueäärällä kaikista Porvoon kaupunginosista.

Seuran kaikki valmentajat, joukkueenjohtajat ja seura-aktiivit tekevät työtä ilman palkkaa. Monessa muussa seurassa palkattu henkilökunta on arkipäivää – kyseessä lähinnä juniorivalmentajia, toiminnanjohtajia ja valmennuspäälliköitä. Tämä kehitys yhdessä kasvavien harjoitus- ja ottelumäärien kanssa on johtanut kohoaviin kustannuksiin erityisesti junioripuolella.

Mutta miksi tehdä ilmaiseksi työtä josta joku olisi valmis maksamaan? Henkilökohtainen kokemukseni on, että juniorivalmentajana oppii paljon. Oppii tuntemaan lapsensa, lapsensa kavereita ja myös itsensä. Samalla saa elinikäisiä ystäviä. Kuulostaako liian hyvältä? Kaikki ei ole ruusuilla tanssimista – työ on vaativaa ja vie aikaa ja on ajoittain sekä raskasta että turhauttavaa. Mutta ennen kaikkea työ suuntautuu eteenpäin tulevaisuuteen – ongelmat unohdetaan nopeasti kun seuraavat harjoitukset ja ottelut ovat pian edessä. Ensi kerralla jokainen saa uuden tilaisuuden onnistua paremmin.

Porvoossa on kuluneen vuoden aikana keskusteltu kaupungin liikuntalaitoksista. Ei ole mikään salaisuus, että liikuntapalvelut ansiokkaasti ylläpitää kenttiä ja halleja ja, että kotikaupungin seurat voi käyttää näitä todella kohtuullisin maksuin. Suurimmat kysymykset ovat mm. jalkapallon ja jääurheilulajien harjoitusmahdollisuudet ympäri vuoden tai ainakin kauden pidentäminen. Rakentakaa futis- ja jääpallohalli on yksi viesti kentältä, rakentakaa lisää valaistuja lähiliikuntapaikkoja sanoo toiset. Myös ToBK on tutkinut mahdollisuutta työskennellä tekonurmikentän puolesta kotikylässä. Tämä työ jatkuu edelleen.

Syksyllä Sportmagasinetissa oli kiinnostava juttu islantilaisesta pallopeli-ihmeestä. Menestysresepti on todella yksinkertainen. Kaupungit tarjoavat liikuntamahdollisuuksia lähellä koteja ja kouluja, minkä johdosta islantilaiset liikkuvat paljon ja monipuolisesti. Ohjattu lajisuuntautunut valmennus käynnistyy myöhemmin, kun motoriset perusteet on luotu. Lopulta on taatusti sekä taloudellisesti että kansanterveydellisesti järkevämpää, että mahdollisimman moni liikkuu ja sitä kautta pitkässä juoksussa voidaan saavuttaa myös urheilullista menestystä. Kasvava vyötärömitta ja paikalla istuminen ei johda toivottuun tulokseen.

Olemme juhluvuoden kynnyksellä. 27. huhtikuuta 2016 on kulunut **60** vuotta Tolkis Bollklubbin perustamisesta. Tätä juhliitaan mm. jääkiekkoturnauksella ja 60's-tansseilla Tanssisaaressa elokuussa. Uuden vuoden lupaus? Jatkamme yhdessä pallon perässä juoksemista ja luistelemista. Hyvää uutta liikuntavuotta 2016!

Johnny Holmström